

Pentakilogram

Podruhé se registrujeme na Civilizaci. Loni se nám hra velmi líbila, tak se těšíme na další procházku po pražské zeleni. V logu si všimáme Rubikovy kostky, tak upozorňuju ostatní, že si chceme zabalit také vlastní Rubikovy kostky. Mít je a nepoužít je je mnohem příjemnější představa, než nemít je a litovat toho. Předstartovní šifry jsme si začali všimnout víkend před termínem odevzdání. Po vzoru Levých cizáků si vybírám řádek „popřela vlaštovičník“ a náhodně generuju jeho přesmyčky. Sdílím, že jeho přesmyčka „přivlastňovací peklo“ je pěkná. Šifru doluštíme jen chvíli poté, co si o dvě hodiny později všimneme, že „přivlastňovací peklo“ je nejen nesmyslná přesmyčka, ale také poslední řádek básničky. Nevadí. Následuje chvíle paniky, jak že máme heslo odesílat, a už se můžeme těšit na sladkou odměnu.

Na start jsme výjimečně všichni dorazili včas. Našli jsme doma jen jednu kostku navíc, ale i to by mohlo stačit. Rozkládáme deku, v pět se ozývá startovní píšťalka a.. nejde se luštit. Jdeme si poslechnout organizátorské informace a o chvíli později už trháme startovní obálku. Okamžitě vidíme, že chceme použít Braila, ale než zdatní chlapci oběhají zbylých 37 částí šifry, chvíli to trvá. Pak už rovnou čteme z vodo-sněhové klávesnice tajenku a vyrážíme dál.

Zvířátka, která jdou po cestičce okolo domečků nikam. Je nám jasné, že chceme nalézt zvířátko v místě otazníků. Nápad s domečky prolamuje akvárium a díky kotěti jdeme dál. Po cestě se neznalí členové týmu smějí Mexičanovi, po odeslání řešení okamžitě printscreenujeme a ukládáme průběžné první místo! To se nám na velké šifrovačce ještě nestalo!

Na trojce jsme sotva rozbalili deku a už jsme ji zase balili zpátky. Přesun na čtyřku byl trochu terénnější, než by bylo záhodno, slézali jsme ze strmého kopce po úzké pěšince. A pak jsme do něj znovu šplhali, protože se nám do cesty postavil plot. Doufáme, že naposledy.

Čtyřka byla v parku, rozdělali jsme si tady první večeři a zbaštili sladkou odměnu ze startu. Meztajenku sice čteme okamžitě, ale než dáme dohromady všechny nápady, chvíli to trvá. Co spojuje všechny obrázky (Španělsko) jsme se dovtípili hned poté, co jsme zjistili, že správné přiložení kostky je červeno-žlutou stranou dolů. Po odeslání kódu se nám objevila instrukce, ať složíme kostku, nebo na dalším stanovišti podplatíme organizátora. Sakra, ta sladká odměna ze startu je už snědená. Martina stahuje aplikaci na skládání kostky a než dojdeme na další stanoviště, je hotovo. Kamil, David a já se díváme do druhého bonusu. Nevidíme, jak použít morseovku, na kterou šifra čerchovaným okrajem navádí, tak mapujeme na polský kříž, klávesnici, dokonce i periodickou tabulku prvků. Nic nevychází, tak ho odkládáme.

Další stanoviště vypadá jako průchodovka, heslo je naprosto jasné – pátek. Nebo ne? Nařukala jsi to dobře, Marto? Dobře, tak přemýšlíme dál. Po Kamilově recitaci z Bible, knihy první – Genesis, Martina nakonec uviděla tepnu. Super!

Šifra plná včel, které se tváří, jako kdyby se jim nelíbilo, že se na ně díváme. Okamžitě vidím, co mám dělat. Tým sice trochu brblá, že si obrázek ani nestačili prohlédnout, ale jdeme dál. Pomalu se stmívá a první tým se nachází sotva dvě šifry před námi! Dobře naladěni jdeme na šifru do parku.

Šifra s očima, vypadá to na jasnou otočnou mřížku. Tak si překreslíme polohu očí na fólii a po otočení zjišťujeme, že osmisměrka není čtvercová. To už ale Lukáš s Kamilem a Martinou vyškrtávají první slova. Chvíli se zdržíme nadáváním na to, že máme dva kokosy a žádné sladké pečivo, čtení mezitajenky nám ale kokosku zaručeně odhalí. Semaforem čteme slovo hned na první pokus a jdeme nadšeně dál. Na cestě se zase díváme do druhého bonusu. Okraj sice pořád navádí na morseovku, ale nevíme, jak ji použít, tak se přikláníme k názoru, že by to mohla být čerchovaná osa. Zakreslením bodů do grafu a ozrcadlením do čtyř kvadrantů vzniká nádherný bonbon. Hurá? Ne. Vystřížením a přeložením podél os vzniká nádherná lampa. Hurá? Ne.

Vydrápeme se do kopce k další šifře. Kód stanoviště MAGIE – magická kostka. Protějšší kostičky musí dávat dohromady 28. Oblepujeme kostku izolepou, abychom ji mohli popsat, a už doplňujeme čísla. Vrchní řádek nám ale nám tímhle způsobem nedává jednoznačně celou kostku, takže musíme scrabblit _ _ _ L K _ _ Y _ _ T s tím, že zbytek tvoří nepoužitá písmena, která máme spojené ve dvojicích protějšších stěn. Naštěstí první Davidův pokus umístit C a H na první dvě místa a k nim doplnit jejich protějšek na správné místo vedl na chalkopyrit jasně. Následně jsme si všimli, že součty všech řádků i sloupců jsou 42, ale zase pozdě. Ještě se chvíli díváme na bonusové podivné grafy, ale nic nevidíme, tak jdeme dál.

Kód mentos! Kam jsme jen dali ty mentosky? Kamil vidí šachový zápis, David zase Dámu v popiscích V(ýchod), Z(ápad). Lukáš doplňuje, že všechna použitá pole jsou černá, takže Davidův nápad vítězí a jdeme hrát dámu! V průběhu hry poctivě zapisujeme, na kterých místech se odebírají kameny. V jednom takovém místě jsou kameny naskládány do docela pěkného Braillova písmena. Když dohrajeme, jdeme hrát znovu, tentokrát poctivě čteme všechna písmenka. Ani nedohrajeme do konce a už odesíláme kód drozd. Špatně. Co jsme udělali, vynechali, tentokrát? Dohráváme do posledního písmene I a jdeme dál. Čelo závodu je stále podezřele blízko a my vyrážíme vesele dál. Mentosky schováváme do zpět do obalů, kdyby náhodou.

Zázvorovice se povedla. Při nahrávání slyším, že se opakuje pět tónů, takže okamžitě chci přepisovat tóny podle výšky. Beru si sluchátka, čtverečkovaný papír a karimatku a odcházím přepisovat 20 metrů dál. Zás tak dobrý sluch, aby mi při přepisu nevadila diskuse ostatních nad bonusy, nemám. Kromě písmene S, které je zákeřně umístěné jako první, se všechna písmena krásně vykreslila napoprvé. Vidím solmizační slabiky, mapuju je na tóny a vychází mi DEH. Co to sakra? Smutně se vracím, že mi to nějak nevychází. Ostatní mezitím zvládli bonus, který se skládal z

dvoubarevných čar. Lukáš se podívá na můj papír a vítězoslavně hlásí, že heslo je had. Sice umím vysekat solmizační slabiky z paměti i o půlnoci, jenže pozpátku.

Cesta na jedenáctou šifru je krušná, protože se nám do cesty postaví plot, který není v mapy.cz vůbec zakreslený. Obcházíme ho. Další kostka. Mažeme tu magickou a píšeme písmenka. Naštěstí hned na začátku prohlásím, ať se mapují jako první ty trojice písmen tří barev, která jdou hned po sobě. Nechávám ostatní hrát si a sama se snažím přijít na nějaký bonus. Neúspěšně. Mezitajenka nás okamžitě navedla na papuče, tak jdeme dál.

Dvanáctou šifru nacházím já, zbytek se jí snažil najít asi o 100 metrů dříve. Podívám se na ni a jen co mě zbytek týmu dojde, už hlásím: Lukáši, tahle je tvoje. Jazykové šifry mi nejdou, tak se znovu dívám do bonusů, zatímco se ostatní baví nad popisy našich politiků. Barvy stran nic nedávaly, pravo-levá binárka už naštěstí ano. Začínáme si dávat pozor, protože na další šifře bychom měli mít hotové bonusy.

Dvanáct pětiúhelníků dává dohromady dodekaedr. Tenhle nápad nebyl složitý, zvláště, když se tento útvar dá konstruovat z krychle. Třeba té Rubikovy. Braillova písmenka máme sice slepená, ale vidíme, že jsme je do sebe měli zaháknout, takže máme otočenou pravou a levou. Jako vždycky v noci jsme ztratili koncentraci. Písmenka nedávají smysl, ať se čtou, jak se čtou. A pak přišla tma, zima, zákys, deprese, frustrace, zima, frustrace, deprese.. Dlouho váháme nad nápovědou, protože víme, že internetová určitě poradí skládat dodekaedr, takže zatneme nejlépe za dvě hodiny. Zatli jsme. Internetová nápověda nepřekvapivě radí, abychom poskládali dodekaedr. Nic naplat, voláme, abychom se dozvěděli, že naše jediná chyba byla, že jsme celou dobu nepozorní a u některých písmenek jsme neprohodili pravou a levou. Ale můžeme jít dál, jestli jsme s bonusy nepohli za celou dobu trápení se s dodekaedrem, zdržování nám nepomůže.

Další šifra u sebe má dva bonusy. Začíná ranní mrazík. Pořád jsme se nevzpamatovali, jsme unavení, pospáváme a ještě chvíli potrvá, než se z toho vzpamatujeme. Nejdříve poskládáme s Davidem naši Rubikovku podle návodu bonusu (ta od orgů je pořád zalepená izolepou :D) do tvaru.. ničeho. Ten návod je divný. Potrvá až na třetí pokus, než poskládáme kostku, která má z jedné strany španělskou vlajku a cestu. Hurá, máme další bonus! Protože nám kolo dává samé podle nás falešné stopy, bereme internetovou nápovědu. Nic nám neřekne. Teprve když probudíme Davida, který si šel zdřímnout naposledy, s nápovědou už vidí princip. Doluštíme kolo, zahazujeme zbylé tři bonusy a jdeme dál, jestli jsme s bonusy nepohli za celou dobu trápení se s kolem, zdržování nám nepomůže.

Patnáctka vypadá, jako kdyby měl někdo problém s očima. Vsadím se, že to bude zase Braille. A taky že jo. Fejeton nás posílá do cíle, kde je konečně teplo a dostáváme poslední šifru. Narozdíl od Matrixu neděláme chybu (proklaté prsty) a okamžitě na druhé straně čteme nápovědu „Heslo je tady“. Co naplat, orgovská kostka je v obložení izolepy, kterou doslova strháváme, abychom kostku v cíli zničili. Spousta nevyřešených bonusů nás nechává na 29. místě. Díváme se na řešení bonusů, která jsou úplně jiná, než naše nápady. Na konci sice půlka týmu litovala, že

jsme se nedokázali udržet v krásné druhé desítce, ale vzhledem k pomalosti našich přesunů a dlouhým prostojeům v nočním luštícím vakuu si myslím, že je to dobré umístění. A nad nasazením!

Všechny šifry hlavní hry se nám líbily, paradoxně nejvíc ten dodekaedr. Bylo nám trochu líto, že jsme neměli víc času na ty bonusy, ale shodli jsme se, že kdybychom se rozhodli je luštit, odsune nás to v pořadí ještě dál (to je taky docela paradox: čím víc luštíte, tím dále v pořadí se budete nacházet). Myslím si, že už pro náš tým bylo obecně časově nevýhodné luštit bonusy na čtrnáctém stanovišti, pokud nejsou "kouknu a vidím". Taky jsme se báli zůstat déle, abychom stihli vyluštit ještě dvě šifry, které zbývají. Zpětně mi je docela líto toho, že na šifrovačce je pro mě nevýhodné věnovat se bonusům. Bonusy totiž považuju ve hře za dobrý prvek, který celou lineární šifrovačku okoření, zvláště pokud hra obsahuje takovou šifru, jako byla ta zvuková desítka. Ale to byl jediný mráček nad celkově vynikajícím zážitkem.

Za tým Pentakilogram,
Katka